

навчальний посібник. Львів: Вид-во ННБК «АТБ», 2019. 258 с.

2. «Опитування про системні ризики фінансового сектору за листопад 2018 року»: сайт URL: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=82367650>.

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЧИННИКІВ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

*Нікітіна А.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри міжнародної економіки та менеджменту ЗЕД,
Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця
Ахмедов О.Б., магістрант 2-го року навчання
Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця*

Перехід до ринкових відносин і пов'язаний з ними дефіцит власних інвестиційних ресурсів обумовлює необхідність розширення інвестиційного ринку держави й окремих суб'єктів економіки зокрема. Найважливішим критерієм і основою для прийняття позитивного рішення інвестором є інвестиційна привабливість конкретного суб'єкта господарювання, яка є набором фінансово-економічних показників визначають оцінку зовнішнього середовища, рівень позиціонування на ринку, потенціал отриманого в кінці результату [1].

Інвестиційна привабливість залежить від комплексу факторів, перелік яких може варіюватися від цілей інвесторів; динаміки економічного розвитку підприємства, а також очікуваних темпів зростання; комплексом зовнішніх факторів. Отже, в діагностичному контексті важливу роль відіграють фактори формування інвестиційної привабливості підприємств, оскільки вони визначають характер її параметрів, їх стабільність, тривалість дії тощо.

Фактор інвестиційної привабливості – показник, що відображає значимість об'єкта інвестицій для інвестора. Різноманітність вимог інвесторів, а також об'єктів інвестицій передбачає потребу в класифікації і систематизації чинників інвестиційної привабливості.

Чинники формування інвестиційної привабливості підприємств є рушійною силою, що характеризують конкурентні переваги підприємства в боротьбі за інвестиції, і діляться на фактори внутрішнього і зовнішнього середовища [2].

Зовнішні чинники – це ті чинники, які не залежать від результатів господарської діяльності підприємства. До них відносять:

Перший фактор, що відноситься до зовнішніх факторів – це інвестиційна привабливість території, що включає в себе такі параметри як економічна і політична ситуація в світі, країні, регіоні, досконалість законодавчо-судової влади, корупція в регіоні, розвиненість відповідної галузі ринку, людські ресурси території.

Оцінка інвестиційної привабливості держав і регіонів – це професійна діяльність рейтингових агентств, наприклад такі як, Standard & Poors, Moody's, Fitch, Експерт РА.

Другий фактор, що визначає інвестиційну привабливість – інвестиційна привабливість галузі, яка включає в себе рівень конкуренції, поточний розвиток, стадію розвитку, структуру і динаміку інвестицій в галузь. При інвестиційному аналізі організації дані параметри дуже важливі.

До внутрішніх факторів, що визначають інвестиційну привабливість відносять чинники, які залежать безпосередньо від результату фінансово-господарської діяльності організації. Вони визначають інвестиційну привабливість організації і є головним механізмом її регулювання. До них відносяться:

Фінансовий стан організації, яке оцінюється на основі показників як: коефіцієнта поточної ліквідності, коефіцієнта співвідношення позикових і власних коштів, коефіцієнта оборотності активів, рентабельності власного капіталу по чистому прибутку, рентабельності продажів по чистому прибутку.

Організаційна структура управління організації як внутрішній фактор її інвестиційної привабливості складається з частки міноритарних акціонерів в структурі власників організації, ступеня впливу держави на організацію, ступеня розкриття фінансової інформації, частки чистого прибутку, сплачені у зв'язку за останні роки. Ступінь інноваційності продукції організації також впливає на її інвестиційну привабливість.

Стабільність генерування грошових коштів і рівень диверсифікації продукції організації, є основними внутрішніми факторами на ряду з вищезазначеними у формуванні інвестиційної привабливості організації.

Існує не мало джерел, які використовуються для отримання інформації про діяльність, що цікавить організації, їх також класифікують на зовнішні і внутрішні.

В якості зовнішніх джерел виступають: архіви банківських структур, звіти аудиторських і консалтингових агентств, інформація про організацію в ЗМІ, дані фінансового ринку, інформація від партнерів організації. Низька частота внутрішніх джерел інформації пов'язана з підготовкою квартальної або річної звітності і включають в себе: бухгалтерську (фінансову) звітність, внутрішні бухгалтерські, фінансові та управлінські звіти, документацію планування і прогнозування, податкову звітність, статутні документи.

Таким чином, на інвестиційну привабливість організації впливають: економічна і політична ситуація в світі, країні, регіоні, досконалість законодавчо-судової влади, корупцію в регіоні, кваліфікація працівників, показники фінансової діяльності організації. Будь-яка динамічно розвивається потребує припливу інвестицій, тому підвищення її інвестиційної привабливості – одна з найважливіших стратегічних завдань будь-якої компанії.

Література:

1. Скалюк Р. В., Лоїк О. І. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2016. № 1. С. 115–122.

2. Ендовицкий Д. А. Анализ инвестиционной привабливості організації. М. КНОРУС, 2010. 376 с.

3. Сосніна А. Д. Методи оцінки інвестиційної привабливості підприємств. *Молодий вчений*. 2015. № 11(3). С. 68–71.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Носач Л.Л., к.е.н., доцент

Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

Сучасний етап еволюції підприємницької діяльності складно уявити без її інтернаціоналізації. Необхідність досягнення надприбутків штовхає сучасних підприємців за межі країни власного базування. Комплексні процеси глобалізації та міжнародний поділ праці сприяють розвитку, даного виду підприємництва і роблять його необхідним в сучасній підприємницькому середовищі.

Головними мотивами для підприємців до здійснення операцій за межами країни служать розширення ринків збуту власної продукції, скорочення витрат, шляхом вибору найбільш сприятливих умов ведення бізнесу, доступ до іноземного капіталу, технологій. Отримання вигод з міжнародного бізнесу, тобто з факту продажів конкретного товару в іншій країні та/або налагодження фірмою однієї країни виробництва в іншій та/або надання послуг спільно фірмами двох країн – третій і т.д., забезпечують залученим у бізнес сторонам більше переваг, ніж вони б мали, ведучи справу тільки в своїх країнах. Це є ключовим моментом як для розуміння природи і специфіки ведення міжнародного бізнесу так і для пояснення виникнення і розвитку міжнародного підприємництва як такого.

За останні двадцять років з'явилося багато тенденцій, які характеризують особливості розвитку міжнародного підприємництва. В даний час, першою і основною тенденцією, яка чинить вплив на розвиток міжнародного підприємництва, є збільшення масштабів підприємницьких структур, інтернаціоналізація підприємницьких відносин і орієнтація співпраці на досить тривалі терміни. Передумовами такого сценарію служать високі темпи технологічного розвитку, що дозволяють створити оптимальні умови в області логістики і транспортування. Наукові досягнення в області комунікацій, такі, як супутниковий зв'язок, не тільки прискорюють взаємодія партнерів, але і дозволяють здійснювати оперативний контроль над будь-якими міжнародними операціями.

В якості другої тенденції необхідно виділити мінливість кон'юнктури інтернаціональних ринків і посилення міжнародної конкуренції. Швидким змінам умов функціонування міжнародних ринків сприяє зміна загальної геополітичної обстановки, а також зміна співвідношення сил у світі. Безумовно,